

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1229

гр. Варна , 05.04.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ в закрито заседание на пети април,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Жана И. Маркова
Членове:	Галина Чавдарова Тони Кръстев

като разгледа докладваното от Жана И. Маркова Въззивно частно
гражданско дело № 20213100500747 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274 и сл. ГПК, вр. чл. 413, ал. 2 ГПК и е образувано по **частна жалба вх. № 278960/18.03.2021 г.** на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление гр. София, пл. „Св. Неделя“, № 7 срещу **Разпореждане № 267100/23.02.2021 г.**, по ч.гр.д. № 2626/2021 г., на ВРС, ХХХ с., с което е отхвърлено заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист срещу М. Г. М., ЕГН *****, с местожителство в гр. В., ул. „Ц.“, № **, вх. *, ет. *, ап. *, за заплащане на сумата **982.65 лв.**, главница, ведно със законната лихва, считано от депозиране на заявлението – 02.12.2020 г. до изплащането, сумата **31.21 лв.**, възнаградителна лихва за периода 17.09.2019 г. – 22.11.2019 г., сумата **142.15 лв.**, лихва върху просрочена главница за периода 22.11.2019 г. – 21.02.2021 г., всички дължими по силата на Договор за кредитна карта на физическо лице № CCIR-307-00096-2015/23.12.2015 г. и Анекс № 1/13.08.2019 г., както и сумата **85.00 лв.**, разноси по делото.

Частният въззивник счита постановеното разпореждане за неправилно и незаконосъобразно. В резюме оплакванията на частния въззивник се свеждат до оспорване на извода на първостепенния съд за нередовност на извършеното връчване на изявлението на кредитора за обявяване предсрочна изискуемост на задълженията по договора, предвид липсата на осъществено връчване или опит за такова на място на стопанска дейност – „Рами 77“

ЕООД, на което дружество едноличен собственик на капитала и управител е длъжника. Излага доводи, че не съществува задължение за съдебния изпълнител да извършва справка и в ТР или други публични регистри за притежавани от лицето дружества или участие в такива. Счита, че представените по делото доказателства обосновават извод за надлежно осъществено връчване на длъжника, на постоянния му и настоящ адрес, при липса на данни за трудови договори. По същество отправя искане за отмяна на атакуваното разпореждане и постановяване на друго, с което да бъде издадена заповед и изпълнителен лист. Претендира разноски за две инстанции.

Жалбата е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество. Предвид разпоредбата на чл. 413, ал. 2 ГПК, насрещна страна в настоящото производство не се конституира.

След запознаване с писмените доказателства по делото и като съобрази приложимия закон, настоящият състав на Варненски окръжен съд намира частната жалба за **основателна**, по следните съображения:

Производството по ч.гр.д. № 2626/2021 г., на ВРС, ХХХ с., е образувано по заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК от „УниКредит Булбанк” АД, ЕИК 831919536 срещу М. Г. М., ЕГН *****, за заплащане на сумата **982.65 лв.**, главница, ведно със законната лихва, считано от депозиране на заявлението – 02.12.2020 г. до изплащането, сумата **31.21 лв.**, възнаградителна лихва за периода 17.09.2019 г. – 22.11.2019 г., сумата **142.15 лв.**, лихва върху просрочена главница за периода 22.11.2019 г. – 21.02.2021 г., всички дължими по силата на Договор за кредитна карта на физическо лице № CCIR-307-00096-2015/23.12.2015 г. и Анекс № 1/13.08.2019 г., както и сумата **85.00 лв.**, разноски по делото. В т. 12 и т. 14 молителят е обосновал обстоятелствата, от които произтича вземането.

Компетентният районен съд е сезиран с надлежен формуляр по чл. 417 ГПК. Представено е Извлечение от счетоводни книги.

След като е разгледал заявлението, първоинстанционният ВРС е

постановил атакуваното Разпореждане № 267100/23.02.2021 г., с което е отхвърлил изцяло искането за издаване на заповед и изпълнителен лист. Произнасянето е обосновано с неспазване на процедурата по чл. 47, ал. 1 и ал. 3 ГПК, конкретно с липса на извършена проверка от страна на съдебния изпълнител в ТР, досежно участието на длъжника в търговски дружества. Първостепенния съд е приел, че след като не е извършил такава проверка, съдебният изпълнител не е осъществил връчване или опит за такова, по мястото на стопанска дейност на длъжника и процедурата по връчване била опорочена.

Произнасянето на ВРС се преценява от въззивния съд като неправилно.

В производството по издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист по реда на чл. 417 ГПК, съдът следва да извърши проверка на представеното изпълнително основание от формална страна, или проверката, която съгласно чл. 418, ал. 2 ГПК се дължи е досежно това дали представеният документ по чл. 417, т. 2 ГПК (в случая извлечение от счетоводните книги) е редовен от външна страна и удостоверява ли той подлежащо на изпълнение вземане срещу лицето, което се сочи като длъжник. Съдът служебно следи за липсата на отрицателните предпоставки, съобразно разпоредбата на чл. 411, ал. 2 ГПК, както и за наличието на предпоставките предвидени в чл. 418, ал. 3 ГПК.

В настоящия случай от страна на заявителя е представено в оригинал извлечение от счетоводните книги, носещо подписа на длъжностни лица на банката, което съдържа минимално необходимите данни, а именно: за договора за кредит и сключения към него анекс, дата на предсрочна изискуемост, размер на задълженията по договора, брой и размер на просрочените вноски по главница и договорна лихва, обосноваване на всяко от задълженията по договора по основание, период и размер.

Следователно, в случая е налице редовен от външна страна документ по чл. 417, т. 2 ГПК, който удостоверява подлежащо на изпълнение вземане.

За да е настъпила предсрочна изискуемост на целия размер на дълга следва да е налице и упражнено от страна на банката потестативно право да

обяви кредита за предсрочно изискуем, за което длъжникът трябва да е уведомен (така разясненията, дадени в т. 18 на ТР № 4/2014 г., по т. д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС). Моментът, в който настъпва предсрочната изискуемост на кредита, е датата, на която волеизявлението на банката, че счита кредита за предсрочно изискуем, е достигнало до длъжника - кредитополучател, и то ако към този момент са били налице обективните предпоставки за изгубване преимуществото на срока.

В случая, по делото е представена Покана за доброволно изпълнение, отправена до М.М., в качеството му на кредитополучател по сключения договор, в което се съдържа недвусмислено изявление за обявяване предсрочната изискуемост на дълга, както и размера и основанието на неплатените задължения по него. От представените писмени доказателства заедно с Поканата - Придружително писмо № 16806/21.09.2020 г. и приложените към него съобщения става ясно, че в случая кредиторът е избрал да връчи изявлението за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита чрез ЧСИ, в границите на компетентността му по чл. 18, ал. 5 ЗЧСИ. Безспорно е, че връчването следва да се извърши по реда на чл. 47 ГПК, доколкото в ЗЧСИ липсват специални разпоредби, досежно връчването на покани, съобщения и отговори.

От посочените по-горе писмо и съобщения е видно, че на вписаните в НБД постоянен и настоящ адрес на длъжника са извършени посещения в съответствие с изискванията на чл. 47, ал. 1 ГПК, залепени са уведомления на адресите и в границите на установения 2-седмичен срок за получаване на книжата, адресата не се е явил. Представени са доказателства за извършена справка за трудова заетост на длъжника, от която е установена липса на действащ трудов договор.

Съставът на въззивния съд намира, че доводите на първостепенния съд за опорочаване на процедурата по връчване не могат да бъдат споделени. На първо място, както и правилно е отбелязал частният въззивник не съществува задължение за съдебния изпълнител да извършва служебна справка в ТР, при връчване на покани и съобщения на физически лица. Видно от материалите по делото длъжникът е физическо лице. Също е видно от разпоредбата на чл. 47, ал. 3 ГПК, че приложението на изброените места за връчване е

„съответно“. Връчването по място на стопанска дейност, специално, би имало значение, когато от сключения договор или данните по делото става ясно, че длъжникът – физическо лице е избрал да участва в гражданския и търговски оборот в друго свое качество или осъществява търговска дейност без да е регистриран като търговец. Конкретния случай не е такъв.

След като е осъществено връчване, чрез залепване на уведомление, на регистрираните постоянен и настоящ адрес на длъжника и при липса на данни за действащи трудови договори, се налага извода, че кредиторът е положил необходимите усилия да връчи отправеното уведомление за предсрочна изискуемост и с изтичане на 07.08.2020 г. на срока за получаване на книжа по по-късно залепеното уведомление (това на настоящият адрес на длъжника – гр. В., ул. „В. П.“, № **) уведомлението се счита за връчено и предсрочната изискуемост за настъпила.

Изложеното води до извода, че от представените към заявлението доказателства се установява подлежащо на изпълнение вземане в полза на кредитора срещу длъжника М.М. и закономерно искането за издаване на заповед и изпълнителен лист подлежи на уважаване. Сезиралата въззивния съд частна жалба е основателна, а разпореждането на ВРС следва да бъде отменено като незаконосъобразно и неправилно.

С оглед основателността на жалбата, следва да се уважи и искането на частния въззивник за присъждане на разноски за въззивното производство – в размер на заплатената държавна такса. Така дължима се явява държавна такса в размер на 15.00 лв. Тези допълнителни разноски следва да се възложат на длъжника на основание чл. 81 ГПК, във вр. с чл. 78, ал. 1 ГПК. Определените от въззивният съд разноски следва да се включат в заповедта при изпълнение на въззивния акт.

Мотивиран от изложеното, съставът на Варненски Окръжен Съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА Разпореждане № 267100/23.02.2021 г., по ч.гр.д. № 2626/2021 г., на ВРС, XXX с. **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ДА СЕ ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ в полза на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление гр. София, пл. „Св. Неделя“, № 7 **срещу** М. Г. М., ЕГН *****, с местожителство в гр. В., ул. „Ц.“, № **, вх. *, ет. *, ап. **, за сумата **982.65 лв., (деветстотин осемдесет и два лева и 65 ст.)** главница, ведно със законната лихва, считано от депозиране на заявлението – 02.12.2020 г. до изплащането, сумата **31.21 лв. (тридесет и един лева и 21 ст.)**, възнаградителна лихва за периода 17.09.2019 г. – 22.11.2019 г., сумата **142.15 лв. (сто четирдесет и два лева и 15 ст.)**, лихва върху просрочена главница за периода 22.11.2019 г. – 21.02.2021 г., всички дължими по силата на Договор за кредитна карта на физическо лице № CCIR-307-00096-2015/23.12.2015 г. и Анекс № 1/13.08.2019 г., както и сумата **85.00 лв. (осемдесет и пет лева)**, разноси по делото, на осн. Чл. 78, ал. 1 ГПК.

ДОПУСКА незабавно изпълнение на така издаваната заповед за изпълнение, с оглед на което на кредитора **ДА СЕ ИЗДАДЕ** и изпълнителен лист.

ОПРЕДЕЛЯ разноси за въззивно производство в размер на **15.00 лв. (петнадесет лева)** в полза на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, ЕИК 831919536, която сума да се включи в издаваната заповед, на основание чл. 81 ГПК, във вр. с чл. 78, ал. 1 ГПК.

ВРЪЩА делото на ВРС за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист, съобразно настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____